

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ НОВОВВЕДЕННЯМИ

Яресько М., студент

Індустріально-педагогічний технікум КІ СумДУ

У сучасному світі нововведення займають досить значне місце, і вже важко уявити наше подальше життя без них. Інновації є однією з найважливіших сфер діяльності соціального працівника, тому що на даному етапі розвитку суспільства проблеми вразливих груп клієнтів потребують дедалі глибшого вивчення, та більш вдосконаленого інструментарію оцінювання їх потреб.

Головними джерелами соціальних інновацій є зміни зовнішнього середовища, соціальні проблеми, що повсякчас виникають і які неможливо вирішити за допомогою традиційних методів, а також зміни потреб суспільства і його членів. Невирішеність тих або інших соціальних проблем дає імпульс до розробки нових засобів і норм у соціальній сфері. Наприклад, таким чином були створені й одержали поширення "телефони довіри", за допомогою яких надається анонімна психологічна допомога людям у стресових ситуаціях, соціальні притулки, які створені з метою надання допомоги дітям і сім'ям, які знаходяться у соціально небезпечному становищі і які потребують підтримки.

У філософському плані соціальні інновації розглядаються як нововведення в соціальній практиці, які сприяють вирішенню протиріч. Причиною виникнення останніх є неоднорідність і нестабільність суспільства, коли багато з традиційних форм і методів забезпечення соціальних гарантій виявилися неспроможними.

Нововведення в соціальній роботі, так само як і в інших сферах діяльності людини, мають повний цикл послідовності фаз і стадій:

Фаза аналізу є першою. На цьому етапі визначається стан проблеми, її ідентифікація й актуалізація, проводиться огляд стану методів розв'язання, ухвалення рішення про можливість (доцільність) або неможливість нововведення.

Фаза розроблення складається з таких етапів: визначення цілей і спрямованості нововведення, а також потреб у ньому; окреслення проблем, що виникають у ході розроблення; збирання і опрацювання інформації; пошук і добір альтернативних рішень; з'єднання усіх компонентів.

Фаза розвитку являє собою процес дослідження інновацій і їх експериментального застосування, перевірку їх адекватності і у разі потреби, їх доведення і переробку.

Наступний етап – *фаза оцінки* – є вихідним пунктом для подальшого розвитку нововведення, він дає основу для поширення і впровадження новацій. Якщо оцінка привела у цілому до позитивних результатів, це означає, що результатом дослідження є готове до використання нововведення.

Завершальним етапом є *фази поширення і впровадження*, їх суть полягає у підготовці необхідних матеріалів та поширенні нововведення серед потенційних користувачів і його застосуванні.

Соціальні інновації дуже різноманітні, що в першу чергу пов'язано з різноманітним явищем соціального життя. При класифікації соціальних інновацій використовуються різні підходи. Виходячи з поняття рівня і обсягу соціальних нововведень, можна виділити інновації глобального характеру, спрямовані на вирішення загальнолюдських проблем, а також регіональні і локальні, що представляють більш вузькі інтереси регіонального та місцевого значення. За сферами суспільного життя виділяють інновації соціальні, політичні, економічні, інновації в культурно-духовній сфері, в соціальних структурах та інститутах. За масштабом використання розрізняють одиничні соціальні інновації, які здійснюються на одному об'єкті, і дифузні, поширювані на багато об'єктів.

Отже, інновації в соціальній роботі мають велике значення, так як сучасні організації та установи, що здійснюють свою діяльність у соціальній сфері повинні адаптуватися до мінливих реалій навколишнього світу та передбачати тенденції майбутніх змін. Саме тому в ході вирішення цього завдання розробляються і впроваджуються різні нововведення в соціальній сфері нашого суспільства.

Керівник: Васьковська С.І., викладач

1. Тюптя Л.Т. Соціальна робота: теорія і практика / Л.Т. Тюптя, І.Б. Іванова. – К. : ВМУРОЛ Україна, 2004.
2. Лукашевич М.П. Теорія і методи соціальної роботи / М.П.Лукашевич, І.І. Мигович. – К.: МАУП, 2003.
3. Швалб Ю.М., Данчева О.В. «Практична психологія в економіці та бізнесі», Київ: Лібра, 1998. – с.92 – 100.